



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 749/2019
05.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 821/17 од 28.05.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1194/18 од 19.02.2019. године, у седници већа одржаној 05.09.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 821/17 од 28.05.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1194/18 од 19.02.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на остале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ као недозвољен**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 821/17 од 28.05.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 2. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци, која се неће извршити уколико окривљени у року провере од четири године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело, те му је изрекао у смислу члана 79. став 1. тачка 6. и члана 86. КЗ у вези са чланом 297. став 5. у вези става 1. КЗ меру безбедности забране управљања моторним возилом „Д“ категорије, у трајању од 10 месеци, по правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да суду накнади трошкове поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем, као и судски паушал, као у изреци пресуде, док је оштећена ББ, ради остварења имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1194/18 од 19.02.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду К 821/17 од 28.05.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Владимир Јовановић, поднео је захтев за заштиту законитости, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да одбије оптужбу у смислу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, односно на апсолутну застарелост кривичног гоњења која је, према налажењу одбране, већ наступила у време када је јавни тужилац извршио измену правне квалификације кривичног дела на теже кривично дело.

Из списка предмета произилази да је Четврти основни јавни тужилац у Београду је измену правне квалификације кривичног дела са кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 2. КЗ (за које је прописана казна затвора до четири године) на кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 2. КЗ (за које је прописана казна затвора од једне до осам година), извршио у складу са законом, на главном претресу дана 20.02.2017. године, дакле пре 20.03.2017. године када би у смислу члана 104. став 6. у вези члана 103. тачка 5) КЗ наступила апсолутна застарелост кривичног прогона окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 2. КЗ.

Наиме, Јавни тужилац је овлашћен да врши измену оптужнице, па и правне квалификације дела, тим пре што према одредби члана 409. став 1. ЗКП („Тужилац може у току главног претреса, ако оцени да изведени докази указују да је чињенично стање другачије од оног изнетог у оптужници, изменити оптужницу или предложити да се главни претрес прекине ради припремања нове оптужнице“) има овлашћење да изврши измену чињеничног описа дела у оптужници, сходно оцени изведених доказа на главном претресу.

Што се тиче измењене правне квалификације кривичног дела Врховни касациони суд налази да апсолутна застарелост за кривични прогон окривљеног АА за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 2. Кривичног законика (за које је прописана казна затвора од једне до осам година), у смислу члана 104. став 6. у вези члана 103. тачка 4. Кривичног законика наступа протеком 20.03.2027. године.

Из наведених разлога супротни наводи захтева браниоца окривљеног АА, да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се изричито нумерички указује на повреду одредбе члана 68. став 1. тачка 9) и тачка 12) ЗКП, те члана 16. став 5. ЗКП. Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву износи сопствени став и виђење по питању нужности постојања умишљаја односно нехата, те постојања њихових облика, све у вези са предметним кривичним делом, чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП.

Како ни једна од означених повреда: члана 68. став 1. тачка 9) и тачка 12) ЗКП, те члана 16. став 5. ЗКП и члана 440. ЗКП, не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, поднети захтев је у овом делу оцењен као недозвољен, те је одбачен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић